

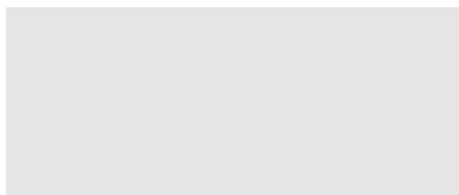
ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.2303

Dosar nr.436/36/2011

Ședința publică de la 11 mai 2012

Președinte:

- judecător
- judecător
- judecător
- magistrat asistent

&&&

S-a luat în examinare recursul declarat de Agenția Națională de Integritate împotriva sentinței nr.238/CA din 11 iulie 2011 a Curții de Apel Constanța- Secția Comercială, Maritimă și Fluvială, Contencios Administrativ și Fiscal.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, lipsesc atât recurenta-pârâtă Agenția Națională de Integritate, cât și intimatul-reclamant Griguță Ioan.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul asistent arătând că instituția recurentă a solicitat judecarea cauzei în lipsă, astfel cum permit dispozițiile art.242 alin.2 din Codul de procedură civilă.

Înalta Curte, în baza art.150 și art.256 din Codul de procedură civilă, rămâne în pronunțare.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Curtea de Apel Constanța - Secția Comercială, Maritimă și Fluvială, precum și pentru cauze de Contencios Administrativ și Fiscal, prin sentința nr. 238 din 11.07.2011, a admis acțiunea formulată de reclamantul Griguță Ioan în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Integritate - Inspekția de Integritate și a

anulat raportul de evaluare emis de pârâtă în dosarul nr. 45900/G/II din 08.04.2011.

Pentru a pronunța o asemenea soluție, prima instanță a reținut, în esență, următoarele:

Prin actul administrativ dedus judecății s-a stabilit că reclamantul Griguță Ioan s-a aflat în stare de incompatibilitate de la data de 16.06.2009 și până în prezent, întrucât a deținut simultan calitatea de consilier local și cea de director general, respectiv administrator la S.C. „Șantierul Naval 2 Mai” S.A. Mangalia, încălcând dispozițiile art. 88 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare.

Curtea de Apel a apreciat că soluția adoptată de autoritatea pârâtă este nelegală, întrucât reclamantul este director la o societate comercială care nu face parte din categoria celor de interes național.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâta Agenția Națională de Integritate, care a solicitat modificarea sa, în sensul respingerii acțiunii.

În motivarea căii de atac, încadrată în drept în dispozițiile art. 304 pct. 8 și 9 și art. 304¹ C.proc.civ., recurenta a susținut faptul că sentința contestată este netemeinică și nelegală.

În dezvoltarea acestor motive de recurs au fost formulate de către recurentă următoarele critici de nelegalitate cu privire la hotărârea judecătorească atacată:

Prima instanță a făcut o interpretare greșită a prevederilor art. 88 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 161/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și a art. 17 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale.

Curtea de apel nu a ținut seama de faptul că societatea comercială la care intimatul are calitatea de director a fost înființată în temeiul Legii nr. 15/1990, prin H.G. nr. 1224/1990 privind înființarea de societăți comerciale pe acțiuni în industrie, iar aceasta este de interes național, întrucât are ca obiect principal de activitate „proiectarea, producerea și comercializarea în țară și străinătate a navelor, platformelor de exploatare marină, tablourilor și

echipamentelor electrice, construcțiilor metalice, mobilierelor, reparații navale, inclusiv asistență tehnică și servicii.”

Ca atare, S.C. „Șantierul Naval 2 Mai” S.A. Mangalia desfășoară activități de construcții și reparații navale care, conform codurilor CAEN, se circumscriu noțiunii de „interes național”.

Intimatul a fost validat în funcția de consilier local la data de 21.06.2008, iar acesta nu a dat curs prevederilor art. 91 alin. 1 și 3 din Legea nr. 161/2003 care îi permitea să renunțe la funcția deținută înainte de a fi numit sau ales în funcția care atrage starea de incompatibilitate sau în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție.

Intimatul a formulat întâmpinare în care a solicitat respingerea recursului ca nefondat, cu motivarea că, din anul 2001, societatea comercială aflată în discuție prestează servicii și activități suport pentru alte întreprinderi, activități ce nu pot fi considerate de interes național, iar, în prezent, are un număr de 10 salariați (filele 22-24 dosar).

Analizând sentința atacată, în raport cu criticile formulate, cât și din oficiu, în baza art. 304¹ C.proc.civ., Înalta Curte apreciază că recursul este nefondat pentru considerentele care vor fi expuse în continuare.

Instanța de control judiciar constată că, în speță, nu sunt întrunite cerințele impuse de art. 304 sau art. 304¹ C.proc.civ., în vederea casării sau modificării hotărârii: prima instanță a reținut corect situația de fapt, în raport de materialul probator administrat în cauză, și a realizat o încadrare juridică adecvată.

Astfel, obiectul cererii deduse judecății îl reprezintă anularea raportul de evaluare emis în dosarul nr. 45900/G/II din 08.04.2011 de către recurenta Agenția Națională de Integritate prin care s-a constatat că intimatul Griguță Ioan s-a aflat și se află în stare de incompatibilitate începând cu data de 16.06.2009 și până în prezent, întrucât a deținut simultan calitatea de consilier local și cea de director general, respectiv administrator la S.C. „Șantierul Naval 2 Mai” S.A. Mangalia, încălcând dispozițiile art. 88 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare.

Conform dispoziției legale anterior individualizate, funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, asociat, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la regiile autonome și societățile comerciale de interes local înființate sau aflate sub autoritatea consiliului local ori a consiliului județean respectiv sau la regiile autonome și societățile comerciale de interes național care își au sediul sau care dețin filiale în unitatea administrativ-teritorială respectivă este incompatibilă cu funcția de consilier local.

Într-adevăr, intimatul a fost validat în funcția de consilier local la data de 21.06.2008, prin hotărârea nr. 2 din 21.06.2008 adoptată de Consiliul local Mangalia. În același timp, intimatul îndeplinește funcția de director la S.C. „Șantierul Naval 2 Mai” S.A. Mangalia.

După cum a reținut și prima instanță, pentru verificarea legalității raportul de evaluare emis în dosarul nr. 45900/G/II din 08.04.2011 este necesar să se stabilească dacă societatea anterior arătată este sau nu de interes public național.

Înalta Curte, în acord cu instanța de fond, apreciază că intimatul este director la o societate comercială care nu face parte din categoria celor de interes național.

Pe acest aspect, instanța de control judiciar are în vedere relațiile comunicate de Oficiul Național al Registrului Comerțului la data de 05.04.2011 din care rezultă că obiectul principal de activitate al acestei persoane juridice este de „activități de servicii prestate în principal întreprinderilor”, conform modificării actului constitutiv din data de 31.10.2001; în prezent, prin recalificarea codurilor CAEN, activitatea principală a societății este aceea de „alte activități de servicii suport pentru alte întreprinderi”, ce nu poate fi asimilată unei activități de interes național, întrucât privește doar relațiile comerciale cu alte persoane juridice, din perspectiva unui interes privat (a se vedea fila 37 dosar fond).

Mai mult decât atât, în adresa nr. 61335 din 31.08.2009, Ministerul Economiei precizează că S.C. „Șantierul Naval 2 Mai” S.A. Mangalia este persoană juridică română de drept privat, care are forma juridică de societate comercială pe acțiuni; capitalul social este deținut majoritar de către statul român; societatea nu face parte din categoria societăților comerciale de interes național (a se vedea fila 20 dosar fond).

Ca atare, activitatea desfășurată de S.C. „Șantierul Naval 2 Mai” S.A. Mangalia nu implică exploatarea unui bun aflat proprietatea publică a statului.

În raport de cele anterior prezentate, rezultă faptul că autoritatea recurentă a reținut în mod greșit starea de incompatibilitate a intimatului, în temeiul dispozițiilor art. 88 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare.

În consecință, Înalta Curte, în baza art. 312 alin. 1 teza a II-a C.proc.civ., raportat la art. 20 și art. 28 din Legea contenciosului administrativ, modificată, va respinge recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de Agenția Națională de Integritate împotriva sentinței nr.238/CA din 11 iulie 2011 a Curții de Apel Constanța- Secția Comercială, Maritimă și Fluvială, Contencios Administrativ și Fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 11 mai 2012.

